

disputants-חולקים ◇ נקודה מרכזית לסיכום והזרה- central point for summary and review < מובאה של פסקה קודמת- insertion of an earlier segment O מעשה-story מקרא-key:	מימרא-statement † קושיא-challenge ^ שאלה-question ! תירוץ-answer ראיה-proof

		Talmud Navigator										
יומא-הוציאו לו	מאי דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ
ורבי יהודה נמי, ניעול בין מנרה לכותל										ז		
משחרי מאניה.	[רבי יהודה]									!		◇
אמה טרקסין לא הכריעו בו חכמים אי כלפנים אי כלחוץ.	רבי נתן:											◇
מאי טעמא?	מתקף לה רבינא:									^	ז	
אילימא משום דכתיב (מלכים א' 1) והבית אשר בנה המלך שלמה לה' ששים אמה ארכו ועשרים רחבו ושלושים אמה קומתו וכתיב (מלכים א' 1) וארבעים באמה היה הבית הוא ההיכל לפני וכתוב (מלכים א' 1) ולפני הדביר עשרים אמה ארך ועשרים אמה רחב ועשרים אמה קומתו ולא ידעין אמה טרקסין אי מהני עשרים, ואי מהני ארבעים.										!	ז	◇
ודילמא, לא מהני עשרין ולא מהני ארבעין, וחללא קא חשיב, כותלים לא קא חשיב תדע, דכל היכא דקא חשיב כותלים חשיב ליה לדידיה										ז	ז	◇
ההיכל מאה על מאה ברום מאה, כותל אולם חמש, והאולם אחת עשרה, כותל ההיכל שש, וארכו ארבעים אמה ואמה טרקסין, ועשרים אמה בית קדשי הקדשים, כותל ההיכל שש, והתא שש, וכותל התא חמש.	דתנן:										■	ז
אלא: קדושתיה, אי כלפנים אי כלחוץ.											!	◇
(מלכים א' 1) ודביר בתוך הבית מפנימה הכין לתתן שם את ארון ברית ה'. היכי קאמר קרא? ודביר בתוך הבית מפנימה הכין לתתן שם או דילמא הכי קאמר ודביר בתוך הבית מפנימה?	היינו דאמר רבי יוחנן, בעי יוסף איש הוצל:									^	■	◇
ומי מספקא ליה?										ז		
חמש מקראות בתורה אין להן הכרע: שאת, משוקדים, מחר, ארוך, וקם.	והתניא, איסי בן יהודה:									■	ז	◇
הוא יוסף איש הוצל, הוא יוסף הבבלי, הוא איסי בן יהודה, הוא איסי בן גור אריה, הוא איסי בן גמליאל, הוא איסי בן - מהלאל. ומה שמו - איסי בן עקיבא שמו	והתניא:									■	ז	◇
בדאורייתא ליכא, בדנביאי איכא.										!		◇
ובדאורייתא ליכא?										ז		
(שמות כד) וישלח את נערי בני ישראל ויעלו עלת כבשים, ויזבחו זבחים שלמים לה' פרים, או דילמא אידי ואידי פרים?	והא איכא דבעי רב חסדא:									^	ז	◇
לרב חסדא מספקא ליה, לאיסי בן יהודה - פשיטא ליה.										!		◇
החיצונה היתה פרופה מן הדרום, ופנימית מן הצפון, מהלך ביניהן עד שמגיע לצפון, הגיע לצפון הופך פניו לדרום, מהלך לשמאלו עם הפרוכת עד שהוא מגיע לארון.												■
הגיע לארון, נתן את המחטה בין שני הבדים.												■
צבר את הקטרת על גבי גחלים, ונתמלא כל הבית כולו עשן.												■
יצא ובא לו בדרך בית כניסתו, ומתפלל תפלה קצרה בבית החיצון. ולא היה מאריך בתפלתו, שלא להבעית את ישראל.												■
במאי עסקינן?												^
אילימא במקדש ראשון												!
מי הו פרוכת?												ז
אלא במקדש שני												!
מי הוה ארון?												ז
משנגנו ארון נגזו עמו צנצנת המן, וצלוחית שמן המשחה, ומקלו של אהרן ושקדיה ופרחיה, וארגז ששגרו פלשתים דרוין לאלהי ישראל, שנאמר (שמואל א' 1) וכלי הזהב אשר השבתם לו אשם תשימו בארגז מצדו ושלחתם אתו והלך.	והתניא:											■
ומי גנזו												^
יאשיהו גנזו.												!
מה ראה שגנזו												^

disputants-חולקים ♦ central point for summary and review-נקודה מרכזית לסיכום והזרה ◊ insertion of an earlier segment-מובאה של פסקה קודמת < story-מעשה O	מימרא-statement ■ challenge-קושיא † question-שאלה ^ answer-תירוץ ! proof-ראיה ■
מקרא-key:	

		Talmud Navigator											
יומא-הוציאו לו	מאן דאמר	א	ב	ג	ד	ה	ו	ז	ח	ט	י	כ	
ראה שכתוב (דברים כח) יולך ה' אתך ואת מלכך אשר תקים עליך עמד וגזזו, שנאמר (דברי הימים ב' לה) ויאמר ללוים המבינים לכל ישראל הקדושים לה' תנו את ארון הקדש בבית אשר בנה שלמה בן דויד מלך ישראל אין לכם משא בכתף עתה עבדו את ה' אלהיכם ואת עמו ישראל.												◊	נב:
אתיא שמה שמה, ואתיא דורות דורות, ואתיא משמרת משמרת.	ואמר רבי אלעזר:											◊	נב:
לעולם במקדש שני, ומאי הגיע לארון - מקום ארון.												!	נב:
והא קתני נתן את המחתה לבין שני הבדים												ז	נב:
אימא: כבין שני הבדים.												!	נב:
צבר את הקטרת על גבי גחלים.													נב:
תנו כמאן דאמר צובר.													נב:
צובר פנימה, שהיא חוצה לו.	תני חדא:											◊	נב:
צובר חוצה, שהיא פנימה לו.	ותניא אידך:											◊	נב:
תנאי היא.	אביי:												נב:
מסתברא כמאן דאמר פנימה שהיא חוצה לו	ואמר אביי:												נב:
מלמדין אותו: הזהר שלא תתחיל מפניך שמא תכוה.	דתנן:												נב: